

Égigérő

2008. PÜNKSÖD

A mi pünkösdi énekünk

Még ma is fülemben cseng gyermekkoromból a kemenesaljai nagy templomból kihallatszó pünkösdi ének. Máskor is sokan voltak a templomban, de ezen a napon minden évben sokkal hangosabb és erőteljesebb volt az ének, mint a többi ünnepen. Lehet, hogy azért is közelebb volt gyermeki világomhoz a pünkösdi ének, mert jobban értettem a természet megújulásáról szóló szövegeket, mint az elvontabbakat. Vagy egyszerűen átjárt az öröm, hogy ettől az ünneptől elkezdődik a kedvelt időszak, amikor többet lehet kint lenni, mint bent a lakásban. Még a templom körüli komor fenyőfák éppen kibontakozó új hajtásai is beleremegtek ebbe az erős hangba. Újulást sugárzó ének volt ez minden évben. Túl vagyunk már az első kibúvó növények csodáján, a bokrok és a fák virágzásának fehér és rózsaszín optimizmusán, és átléptünk az erőből duzzadó természet világába, ahol állandósult a szép zöld szín, és kezdenek megjelenni a termés ígérését hordozó apró, de életerős gyümölcs-kezdemények. Ilyenkor már újabb fagytól sem kell tartani. Ami pünkösdig megmaradt, az szép terméssé fejlődik majd. Mindenből árad az erő.

A gyülekezet közösségén belül pünkösöd minden évben újra elhozza a konfirmandusok jövőt sugárzó tekintetét. A téli időben az úttól, sötétől való félelem miatt otthon rekedt idősök is újra eljönnek a templomba. Az istentisztelet után, a templom körül pedig egyre tovább beszélgetünk egymással, élvezzük a napfény erejét. Több kérdésünk van, érdeklődőbbek vagyunk, mint a szürke és szinte minden tartalékenergiát felemésztő korábbi

(Folytatás a(z) 2. oldalon)

(Folytatás a(z) 1. oldalról)

időszakban. Kíváncsiak vagyunk egymásra. Jóleső érzéssel fedezzük fel a másik arcán is az új erőt, a friss sugárzást és a jobb hangulatot.

Pünkösd egyértelműen pozitív ünnep. Az ünnep, amiről ma olyan sokat álmodunk.

Nem a lehangoltság és nem a kedvetlenség érkezik hozzánk, hanem a bátorítás, a friss energia és az új lépésekhez szükséges erő. Köszöntjük is így egymást ezen a napon!

Sohasem fogom elfelejteni pár évvel ezelőtti pünkösdi élményemet Chicagóban. Nagyon szegényes külvárosi negyed fekete templomában vettem részt az afroamerikai gyülekezet pünkösdi istentiszteletén. Mindenki, még a legszegényebbek is piros színű ruhában érkeztek a templomba, és magával ragadó felszabadultsággal „mozogtak” végig az istentiszteletet. Semmi és senki nem maradhatott passzív, minden elemnek valamilyen mozgásba kellett torkolnia. Az egyszerű pólók és a drágább, nemes anyagból készült ruhák közös színe sugározta azt az elemi pünkösdi érzést, hogy a legnagyobb csoda Krisztus óta az, hogy a megosztottság és az ellentétek ellenére a keresztyénség igazi és őszinte közösségként élhet ma is. Megfeledkeztem egy idő után arról is, hogy egyedül rajtam nem volt piros színű ruhadarab.

Színes és színtelen tanítványok, kedves és néha kedvetlen követők, elesett vagy éppen most felegyenesedett küzdők pünkösdkor ugyanannak a csodának az erejéből részesedünk. Nagy igazság a régi mondás, hogy pünkösd nélkül is élhet a világ, de az a világ félelemben marad. Pünkösdkor bizalom és odafordulás, tekintetek találkozása és kezek érintése a világ legtermészetesebb eseménye. A legtávolabbról érkezők és a legbonyolultabb nyelvet beszélők, vagy az otthoniak és a szaknyelvet jól ismerők egyetlen egyszerű hangot és mozgást érzékelnek. Ugyanazt, az éltetőt!

Erre a pillanatra utal Jóel próféta beharangozó mondata is: „Azután kitöltöm majd lelkemet minden emberre. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok látomásokat látnak.” (Jóel 3,1) De pünkösd erejét hirdeti meg Jóel akkor is, amikor így szól: „Ne félj, termőföld! Vigadj és örülj, mert az Úr nagy tetteket vitt véghez.”(Jóel 2,21)

Majd elfelejtettem: a pünkösdi templom kapuja tárva-nyitva volt az ének alatt is.

Dr. Szabó Lajos

Szentiványi Jenő: Pünkösdlő
(részlet)

Mi van ma? Mi van ma? Piros pünkösöd napja,
Annak is, annak is a legelső napja.
Bazsarózsa-bimbók fesledezésének
Örvendj hát, örvendj hát búbánatos lélek.

Ámulj el, bámulj el zöld selymén a fűnek,
Kék selymén az égnek, vakságán a bűnnek.
S körülfog az ünnep zengő ragyogással,
Megszáll a Szentlélek galambszárnyalással.

Akarj hát, akarj hát megriasztott ember,
Ünnepelni végre ünneplő víg kedvvel,
Elszorult szívednek szűnjön remegése,
Tekints a határban zsendülő vetésre

.....
Leszakadt lakatok, megoldódott nyelvek,
Befogadó szívek együtt ünnepelnek.
Fák, füvek virágok édes madárral
Versenyt énekelnek iszonyattal, bajjal.

Túlharsogják mindjárt, ha mi is beállunk,
Ha már egyszer mi is hangunkra találunk,
Ha megszólaltatjuk pünkösdi nyelvünket,
S fejünk megaláztatván kitarjuk szívünket.

Mi van ma? Mi van ma ? Piros pünkösöd napja.
Megoldódott nyelvek áldott csodanapja.
Meváltás adatik zsidónak, pogánynak,–
Ki Jézusban meghal, Krisztusban feltámad.

Konfirmáció 2008.

Az idei év során, hétről - hétre találkoztam a konfirmációs előkészítő résztvevőivel, sokszor emlékezem vissza életem ezen időszakára. Szép, meghatározó élmények ezek. Ekkor kezdtem magam igazán otthonosan érezni gyülekezetemben. Ezidőtájt kerültem szorosabb kapcsolatba a váci gyülekezet akkori lelkészével, Bachát Istvánnal. Sok olyan barátság szövődött a többi konfirmandus társal, amely sokat jelentett számomra. Egy olyan kapcsolódási pont volt ez a gyülekezethez, amely nélkül elképzelhetetlen lett volna a későbbi folytatás: ifjúsági körbe való járás, újabb barátságok, s később a lelkési szolgálat, mint hivatás, megtalálása.

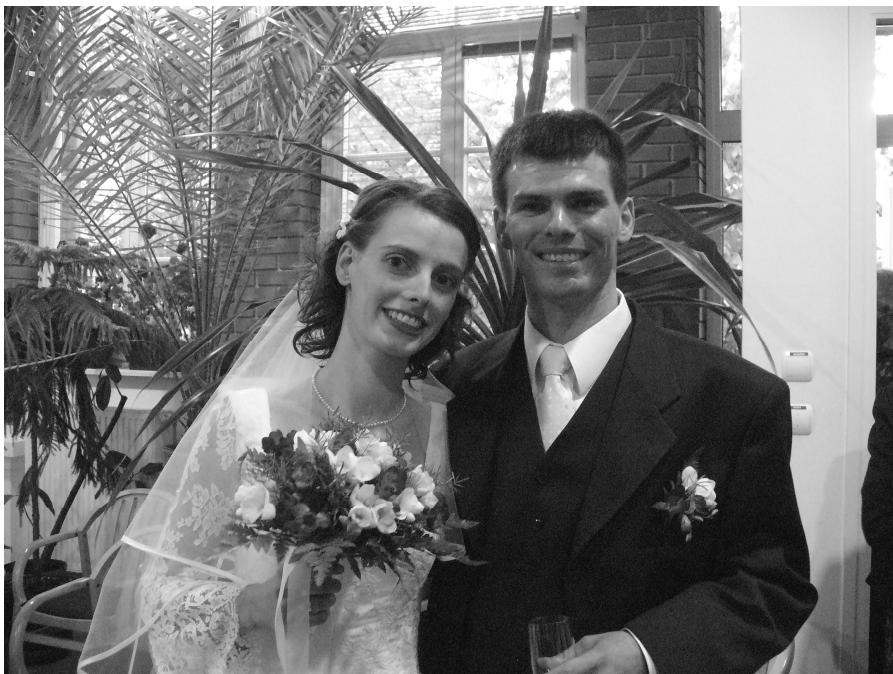
Minden év, minden konfirmandusa számára ilyen lehetőségeket rejt magában a vizsgára való felkészülés. Egy év, mely során ráérezhetnek, megérezhetnek valamit abból, mit jelent egy keresztény közösséghez tartozni. Életről szóló ismereteket szerezhetnek Bibliáról, egyházzal, hitről. Megtalálhatják, második, lelki otthonukat a gyülekezetben. Barátságok szövődhetnek, melyek által teljesebb lehet az életük.

Nagyon fontosnak tartom éppen ezért a budahegyvidéki gyülekezetben azokat a felkészülést kiegészítő programokat, amelyek által még intenzívebben élhetik a fiatalok az előbb felsorolt élményeket. Lehetőség szerint minden év novemberében elutazunk az azévi vizsgázókkal finnországi testvérgyülekezetünkbe néhány napra és kétévenként ugyanígy Németországba. Az idei schrobenhauseni úton tizenkét konfirmandus vett részt. Búcsúzáskor az arcukat nézve biztos voltam benne, egyikük sem bánta meg, hogy vállalkozott erre a hosszú útra.

Idén tizenöt fiatallal készülünk a május közepén tartandó vizsgára és a másnapi ünnepi istentiszteletre. Reméljük a jövő generáció, a gyülekezet elkövetkező nemzedékének meghatározó alakjai lesznek: Bánhegyi Réka, Grosschmied Nóra, Hikisch Péter, Horváth Balázs, Huszák Júlia, Huszák Márk, Pintér Dorottya, Soós Gábor, Szák-Kocsis Ádám, Szalay Andrea, Takács Áron, Tarjányi Zsófia, Tasnádi Márta, Tóta Judit és Zours Arno.

Keczkó Pál

*Két szál pünkösdrózsa, kihajlott az útra...
Nem ám az a rózsza, ki a kertben nyílik,
hanem az a rózsza, ki egymást szereti.*

2008. április 19-én fogadott örök hűséget egymásnak templomunkban
**Jaloviczky Hanna és
Halbritter András.**

Közös életükre Isten áldását kérjük!

Schrobenhauseni kirándulás gyülekezetünk fiataljaival március 13-17-ig.

Hagyományosan a tavasz kezdetén indultunk útnak fiataljainkkal a schrobenhauseni testvérgyülekezetünkbe egy hosszú hétvégére. Hirtelen csöppentem a csapatba, de nagyon hálás vagyok érte, hogy így alakult. Akkor, amikor fölszálltam a buszra még nem tudtam, kik az a „mi”; rájöttem, hogy az „ösi” budahegyvidéki családok sarjain kívül nem ismerem fiataljainkat, s örültem, hogy kaptam egy lehetőséget arra, hogy megismerjem őket.

A túra minden tekintetben hagyományos volt, s így ifjúságom egykori schrobenhauseni utazásait idézte: hagyományos kavarodás az indulásnál, kis hagyományos eltévedés, a buszon hagyományosan „punnyadás”, vagy hangoskodás. A későbbiekben a hagyományos ismerkedős programot hagyományosan közös együttlétek követték. Elkerülhetetlen volt a fiataloknak eleinte erőpróbát jelentő családoknál elhelyezés is, ahol a nyelvi nehézségeket, az esetleges gátlásokat leküzdve kellett kommunikálniuk. Nem is részletezem tovább. Nem hiszem ugyanis, hogy érdemes arról beszámolni, hogy mit is tettünk pontosan: az maradjon a mi titkunk, de titokfejtésre

mindenkit szeretettel hívok. Van néhány eddig előttem jórészt rejtve maradt érték a gyülekezetünkben. Ők azok, akik a kifejezetten fiataloknak szóló alkalmakon lelkesen kenik a szendvicseket Eta irányítása alatt, vagy csak ping-pongoznak néha az előtérben. Igen, akiken kalap van akkor is, amikor nincs hideg, de nem vesznek pulóvert mínusz 10 fok felett.

Ha valaki kíváncsi rá milyen is volt az idei kirándulás Schrobenhausenba, érdemes Tőlük megkérdezni! 😊

Borókay Réka

Hétköznapokra...

Megkapaszodom majd és gyökeret verek Benned, ősmintában, igazságodban, Nem szenvedek ott emberi szájak kérdése miatt. Bűnös betegségükben többre szomjaznak az emberek, mint amit értenének. Untalan szajkózzák: mit művelt Isten, mielőtt alkotta az eget és a földet? Vagy mi jutott eszébe, hogy teremtsen valamit, holott előzőleg sohasem teremtett?

Add meg Uram nekik a kegyelmet, hogy jól gondolják meg mondókájukat. Jöjjenek rá, hogy nincs ott „sohasem”, ahol idő sincsen.

/Aurelius Augustinus/

Böjti áhítat keretében Hikisch Zoltán: Jézus a kereszten című gitáros oratóriumának bemutatója

Ebben az évben három, egymást követő szerdai napon tartottunk böjti áhítatokat, melyeknek témája a Jézussal találkozó Péter, aki megtagadta meszerét, Pilátus, aki halálra adta Jézust és Barabbás, aki helyett Jézus meghalt a keresztfán. (Vajon, mi találkozunk-e Jézussal, és hogyan éljük meg a vele való találkozást?...) Az igehirdetéseket Fűke Szabolcs galgagutai, Győri János Sámuel és felesége pesterzsébeti és Bálintné Varsányi Vilma óbudai lelkészek tartották. Segítettek bennünket, hallgatókat, hogy a hétköznapi gondokból kilépve, egy-egy estén mi is keressük a Jézussal való találkozás lehetőségét, megragadva az alkalmat, hogy valójában nem is mi keressük Őt, hanem Ő keres bennünket.

Nagyhét szerdáján az igehirdetést Hikisch Zoltán, gyülekezetünk karnagya Jézus a kereszten című gitáros oratóriumának a felújított bemutatója követte, amit a szerző vezetésével gyülekezetünk énekkara és köztük énekes és hangszeres szólistái adtak elő, nagy belső átéléssel. Az oratórium végigvezet a nagyheti eseményeken, hasonlóan a képi megjelenésű stációkhoz, azaz a különbséggel, hogy a zenemű „stációi” már a virágvasárnapi bevonulással kezdődnek. A zenei anyagot e helyen természetesen nem lehet interpretálni, de a mű bensőséges tartalmát talán átérezhetjük a tételek felsorolásával:

- Hozsanna (virágvasárnapi bevonulás; kórustétel)
- Valaki elárul engem (utolsó vacsora; tenorszóló: Hikisch Gábor)
- Bűnbánat (Júdás elárulja Jézust; baritonszóló: Mong Erik)
- Nem ismerem őt (Péter megtagadja Jézust; baritonszóló: Dobó László)
- Visszaemlékezés (altszóló: Beró Emőke)
- Mosom kezeim (Pilátus; szóló: Keczkó Pál)
- Gúnyolódók (tömeg; kórustétel)
- Igazi szeretet (Jézus utolsó szavai a kereszten; szóló: Hikisch Gábor)
- Valóban ő volt...(hirtelen sötétség; kórus)
- Visszaemlékezés (duett: Beró Emőke és Rétaallér Orsolya)
- Megálllok a Golgotán (kórus)

Keczkó Pál (gitár), Hikisch Zoltán (zongora) és Hikisch Gergő (basszusgitár) voltak a hangszeres szólisták.

Hikisch Zoltán gitáros oratóriuma – melynek a szövegét is ő írta – természetesen nem „Bach-méretű” zenemű, hanem jól alkalmazkodik gyülekezetünk nem hivatásos énekkarához, amelynek tagjai tanulók és fiatal dolgozók, akik egyetem vagy munka után örömmel jöttek a pénteki énekvari próbákra és a szerda esti előadásra. (Megjegyzem: a művet virágvasárnap Hikisch Zoltán tanítványai, a solymári zeneiskola növendékei nagyzenekari kísérettel adták elő a solymári katolikus templomban!) De az újszerű, modern oratórium nemcsak zenei élményt jelentett, hanem a nagyheti alkalom Krisztus szenvedéstörténetének mély átélését segítette elő mindnyájunk számára, akik jelen voltunk templomunkban ezen az estén.

Köszönjük vendég igehirdetőinknek, zeneszerző-karnagyunknak, és valamennyi résztvevőnek, hogy megajándékoztak bennünket böjti és nagyheti igehirdetéseikkel és a szép oratóriummal.

Kézdy Pál

Gyülekezeti alkalmaink bemutatkoznak (folytatás)

A Gyermek Biblia Kör egykor és most

Gyorsan telnek az évek. Anno én magam is lelkes látogatója voltam vasárnap délelőttöként, az istentiszteletek alatt tartott bibliaóráknak. Ezeknél az alkalmaknál jobban talán csak a nyári hittantáborokat szerettem. És lám, most már én tarthatom a foglalkozások egy részét a gyerekeknek.

A koncepció nem sokat változott: játékos formában megismertetni a gyerekeket a Biblia történeteivel. Újabban ezeket a történeteket egy-egy jó tulajdonság köré rendezzük, és játékos feladatokkal tesszük érdekesebbé őket. Legutóbb a kommunikációról és az egymásra való odafigyelésről volt szó, és ehhez kapcsolódóan Bábel tornyának történetét olvastuk el a gyerekekkel. Ahhoz, hogy a figyelmüket hosszú távon le tudjuk kötni, valamilyen aktív tevékenység kiötlésére is szükség van. Festettünk már üveget, színeztünk, rajzoltunk, ragasztottunk, legutóbb pedig műanyag poharakból, és zsinegből telefont készítettünk. A feladat nehézsége és szépsége is egyben az, hogy – hála Istennek – rendszerint sok gyerek jön el az órára, még hozzá elég különböző korúak: a két éves éppen csak beszélni megtanultól az iskolásokig, akik már az írással is rég kibékültek. Így aztán egyszerre kell tudni lekötni mindenki figyelmét.

Talán egy valami változott meg a résztvevőkön kívül: a ping-pong. Míg régen, a Tartsay Vilmos utcában az óra végén lepakoltuk a nagy asztalt és forgóztunk, addig most inkább a csocsó jött divatba. Hiába, mégis csak múlnak az évek.

Szanyi Zsófia

Várjuk a gyermeket vasárnaponként 10 órakor, az istentisztelet alatt!

„Középnemzedéki” bibliaóra Budakeszin

Hat éve, 2002 tavaszán Budakeszi főutcáján, a Művelődési Ház bejáratánál nagy plakát hirdette: „Evangélikusok találkozója”. Több szándék is találkozott, amikor mintegy negyvenen összegyülekeztünk a Budakeszin élő evangélikusok és evangélikus háterűek találkozójára. Leginkább az a szándék vezérelte a szervezőket, hogy egymást megismerjük, s a jövőben az evangélikus tanúságtétel mások felé is nyitott hangja, liturgiánk szép zenéje átütőbb erővel szólalhasson meg tiszta levegőjű szép településünkön.

A népszámlálás adatai szerint ugyanis mintegy háromszáz Budakeszi lakos vallotta magát evangélikusnak, ám a Budahegyvidéki anyagyülekezet nyilvántartásában csak nyolcvan cím volt, s a havonkénti istentiszteletre pedig általában tíz és húsz közötti létszámban jöttek el.

Felvetődött ezen a találkozón, hogy jobb lenne, ha gyakrabban tartanánk istentiszteletet. A Budahegyvidéki gyülekezet lelkészei vezetésével 2003 őszétől már havonta két alkalommal tartunk istentiszteletet, a második alkalom úrvacsorai alkalom.

2007 augusztusától Lacknerné Puskás Sára lelkész nő kapott megbízást a gyülekezet szervezésére. A közelmúltban megvásárolt egyházunk a református templom közelében egy lakást, amelyet gyülekezeti célra fogjuk felújítani.

A hat évvel ezelőtti találkozón az a javaslat is elhangzott, hogy rendszeres bibliaórát kellene indítani, hiszen nem az emberi igyekezet, hanem Isten igéje teremt hitet, ez vezet a Jézus Krisztussal való személyes találkozáshoz, s az igén keresztül a Szentlélek formál a hitekből közösséget.

Az idősek bibliaórájának szervezését Kőszegi Tamásné teológiát is végzett nyugdíjas tanárnő, volt iskolaigazgató vállalta, a középnemzedékét pedig e sorok szerzője.

A középnemzedéki bibliaórákat – külföldi kiküldetés miatt - kisebb megszakításokkal rendszeresen tartjuk 2003 óta, havonta egy alkalommal. Az első években a református parókia gyülekezeti termében jöttünk össze, de az alkalmi szervezési nehézségek miatt másfél éve ezt az otthonunkban tartjuk.

A bibliaórákat énekléssel, és a lelkészünknek a napi igemagyarázatával kezdjük, amit általában néhány hozzászólás követ. Ezután következik a megkezdett sorozat folytatása. Az elmúlt években folyamatosan olvastuk és magyaráztuk a boldogmondásokat, a Jakab-levelet, János első levelét, a Timóteushoz írt első levelet, és legutóbb a Galata-levelet. Volt szó a zsoltárokról és a „növekedés” témájáról is. A sorozat azért fontos, mert így az alkalmak nem lesznek improvizatív jellegűek, s akiket megérint Isten igéje, azok „előre készülhetnek” a következő alkalomra.

Legtöbben „kettős állampolgárok” vagyunk, mert szolgálunk az anyagyülekezetben és a szórványban is.

Új lelkészünk kinevezésével, és a gyülekezeti ház céljára megvásárolt lakással Isten új ajtót nyitott előttünk. Az Ő nevének legyen dicsőség!

Fabiny Tibor egyetemi tanár, „diakónus”

Zárszámadás után, adóbevallás előtt (fontos kérés és üzenet)

Elkészült gyülekezetünk 2007. évi zárszámadása és 2008. évi költségvetése. Sajnos, egyre nehezebb feladat a bevételeinket és kiadásainkat egyensúlyba hozni. Kiadásaink – az infláció következtében – évről-évre nagyobbak, bevételeink azonban veszedelmesen csökkennek. A múlt évben híveink adományai (önkéntes felajánlások, ill. perselypénz) mintegy hétszáz ezer forinttal elmaradtak az előző évitől. Ha eleget tudnánk tenni egyházunk vezetői ajánlásának, miszerint gyülekezeink részére a dolgozó híveink jövedelmük 2 %-át, nyugdíjas híveink nyugdíjuk 1 %-át kimutatható önkéntes felajánlással vagy adományként befizessék, akkor nagymértékben hozzájárulnánk gyülekezeti költségvetésünk egyensúlyához.

Az elmúlt évben a gyülekezeti névsorban szereplő mintegy 830 címzettünk közül 500 címzett egyáltalán nem járult hozzá kimutatható módon (csak csekken feladott vagy pénztári befizetéssel) gyülekezetünk fenntartásához, ami rendkívül elszomorító. Az önkéntes felajánlást és adományt befizető 331 családnak és a perselypénzt anonim módon adóknak e helyen is köszönjük a gyülekezetünk fenntartásához történő hozzájárulásukat. Továbbra is kérjük híveink önkéntes pénzbeli hozzájárulását, ezzel is segítve gyülekezetünk fenntartásának és szolgálatának zavartalanságát.

Fontos információk:

A csekkek formája – az OTP tájékoztatása szerint – 2008. június 1-én megváltozik. A jelenleg forgalomban lévő csekkeket május 31-ig lehet felhasználni. Az új formájú csekkeket pénztárosunk megrendelte, és várhatóan május közepén átvehetők lesznek gyülekezetünkben, a legközelebbi hírlevelünkben pedig eljuttatjuk minden címzettünknek is.

Amint ismeretes, a 2007. évi adóbevallás határideje a nem vállalkozó, keresettel rendelkező magánszemélyek részére 2008. május 20. Az egyházak és a gyülekezeti alapítványunk részére felajánlható, adó 1+1 %-ára vonatkozó rendelkező nyilatkozat is eddig az időpontig adható postára; ez mellékelhető az adóbevalláshoz is, de ettől az évtől kezdve külön borítékban is eljuttatható postán vagy személyesen az adóhivatalhoz. A boríték címlapján fel kell tüntetni a rendelkező személy nevét és adószámát. A rendelkező nyilatkozatot hírlevelünkhöz mellékeljük.

Kérjük adóbevallásra kötelezett híveinket, hogy ne mulasszák el az egyház és a gyülekezet részére fontos rendelkező nyilatkozat postára adását.

A Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma:

0035

Budahegyvidéki Evangélikus Gyülekezetünk alapítványi adószáma:

18077397-1-43.

Kézdy Pál
felügyelő

Felhívás! - még egyszer

Kérünk mindenkit, hogy a tavalyi év (2007. nyarától) eseményeit megörökítő fényképeinek legizgalmasabb darabjait juttassa el hozzánk. Gondolunk itt minden kirándulásra, táborra, ünnepségre stb. Kérjük, hogy a digitális képeket egy CD-re másolva adják át a Galéria szervezőinek, vagy adják le az irodában. Természetesen számítunk a hagyományos képekre is, amelyek előhívását, vagy a közösen kiválogatott képek előhívásának költségeit magunkra vállaljuk.

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Istentiszteletek:

Vasárnap **10.00** órákor (a hónap első vasárnapján **11.30**-kor), úrvacsorával

Családi istentisztelet: a hónap első vasárnapján **10.00** órákor, úrvacsorával

Budakeszin az új ref. templomban: minden hónap első és harmadik vasárnapján és az egyházi ünnepek másnapján **8.30** órákor

Gyermek bibliakör:

Vasárnap 10.00 órákor, az istentisztelettel párhuzamosan (kivéve a hó első vasárnapján)

Bibliaórák:

Kedden 18.30 órákor (gyülekezeti)
Csütörtökön 10.00 órákor (gyülekezeti)
Hó első csütörtökén 18.00 órákor (középgeneráció)

Budakeszin:

fiatal felnőtteknek és a középnemzedékek dr. Fabinyi Tiborral előre egyeztetett időpontban

Minden hó 2. szerdán 14.30h-tól idősek bibliaórája a ref. gyülekezeti teremben

Hittanórák:

Hétfőn 16.30 órákor gyülekezetünkben;
az iskolákban megbeszélés szerint.

Konfirmációi előkészítő:

Pénteken 16.30 órákor

Ifjúsági és fiatal felnőtt órák:

Csütörtökön (*kéthetente*) 19.00 órákor fiatal felnőttek bibliaórája családoknál
Pénteken (*hetente*) 18.00 órákor a korábban konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak.

Baba-mama kör

Kéthetente (páratlan heteken) szerda de. 10.00 órákor

Énekkari próbák:

Pénteken 19.15 órától – gyülekezeti kórus (alagsori próbateremben)

A hittan- és bibliaórákra, ifj. órákra bejárat az alsó udvari kapun.

Erős vár a mi Istenünk!

Égigérő

A Budahegyvidéki
Evangélikus Gyülekezet lapja

Kiadó: Keczkó Pál lelkész
Bp. 1123 Kék Golyó u. 17.
telefon: 224-0640
e-mail: pal.keczko@lutheran.hu

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság:
Borókay Ferenc, Borókay Réka,
dr. Csonka Géza, Kézdy Pál

<http://hegyvidek.lutheran.hu>